

Välimeren rantaa seurailevan patikkareitin maisemat ovat huikeita. Ruutupaidassa Maria Frontera, toinen seminaarin organisaattoreista.

Patikointia UNESCOn maailmanperintökohteessa

14.11.2017 6.00

Joitakin vuosia sitten Matkalehti esitteli kohteen, joka oli kuin luotu karistamaan Mallorcalta sitä yksipuolista mainetta, jonka sikajuhlat ja viinalla läträäminen olivat saarelle langettaneet.

Kyse oli runsaat 30 kilometriä pääkaupunki Palma de Mallorcasta pohjoiseen sijaitsevasta, noin 15.000 tuhannen asukkaan Sóllerista, sekä siitä muutaman kilometrin päässä olevasta lomakeitaasta ja satamasta Port de Sóllerista. Kiteytetty viesti kuului, että Mallorca on muutakin kuin *sun, sand and nightlife*.

Sóllerin *Art Nouveau* -arkkitehtuuri viehättää edelleenkin, Port de Sóllerin hotellit ja ravintolat ovat mitä suositettavimpia - puhumattakaan keskustaa ja satamaa yhdistävästä ratikkabongareiden unelmasta, juuri 100 vuotta täyttäneestä raitiotielinjasta.

Sóllerin laaksolla on lisäksi valtti, joka puuttuu saaren muilta turistikohteilta: Sierra de Tramontanan vuoristo. Matkalehden jutun jälkeen monet suomalaisetkin patikoitsijat löysivät muslimien aikoinaan rakentamat kivetyt tiet ja polut sekä hedelmätarhojen kastelujärjestelmät. Vuonna 2011 Tramontanan merkitys moninkertaistui, kun UNESCO nimesi sen luonnon maailmanperintökohteeksi. *Hiking, biking, canyoning and mountain running* UNESCOn siunaamissa maisemissa on Sóllerin matkailuyrittäjille mahtava matkailullinen lisäarvo.

Tramontanan vuoristomatkailun edistämiseksi Port de Sóllerissa järjestettiin loka-marraskuun vaihteessa *II International Days of Hiking and Mountain Tourism* -seminaari. Kutsuttuina oli kolmisenkymmentä matkailualan ammattilaista Manner-Espanjasta ja saman verran ulkomaisia osanottajia, lähinnä Keski-Euroopasta ja Pohjoismaista. Tapahtuman järjesti *Tourism Board of Mallorca ja sen* primus motoreina toimi kaksi paikallista hotellinjohtajaa, **Maria Frontera** ja **Lluis Rullan.**

Tramontana on jo vakiinnuttanut paikkansa eurooppalaisena, monipuolisena liikuntakohteena. UNESCOn mukaantulo on herättänyt lisäkiinnostusta, mutta myös uusia, ratkaistavia ongelmia. Suuri osa patikointireiteistä kulkee yksityismaiden kautta, mikä vaatii vielä neuvotteluja läpikulkuoikeuksista. Perinteinen tapa lannoittaa appelsiini-, sitruuna- ja oliivitarhoja on biojätteiden polttaminen paikan päällä. Savu tunkeutuu jopa hotelleihin, mikä ei matkailijoita riemastuta. Yksi erikoinen kiusankappale ovat moottoripyörien tahalliset ympärivuorokautiset ulvottajat, joille poliisi ei kuulemma voi mitään. Kinastelu matkailutoimijoiden ja viranomaisten välillä muistutti aika ajoin kuumaa kyläkokousta, mutta ajan myötä kaikki järjestynee. Sóller ja Pórt de Sóller ovat jo nyt suomalaisten patikoitsijoiden ja matkatoimistojen listalla, ja on selviö, että Port de Sóllerin rantabulevardilla alkaa lisääntyvässä määrin kuulua saksan ja englannin ohessa myös suomea.

Sakari Karttunen

Port de Sóllerin jälkeistä jyrkkää nousua seuraa kilometrien loiva laskuosuus.

Reittien varrella saa kosketuksen keskiaikaiseen historiaan ja muslimien rakennustaitoihin: kastelu-, juoma- ja pesuvedet johdatetaan yhä vieläkin vuoristolähteiltä alas laaksoihin ja rinteiden hedelmätarhoihin.